אֲשֶׁר בַּעִיר אֲשֶׁר לֹא חֹמָה לִישְׁמִיתָה לִקְנָה אֹתָהּ וְ
לִרְחָתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֶל וּמַכֵּתִי הַחִיצְרִים אֲשֶׁר אֵין
לָהֶם חֹמָה סָבִיב עַל שְׂרֵה הָאָרֶץ יֻחְשָׁב גְּאֻלָּה
תִּהְיֶה לוֹ וּבַיֹּבֶל יֵצֵא וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי
אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם תִּהְיֶה לַלְוִיִּם וַאֲשֶׁר יִגְאַל
מִן הַלְוִיִּם וְיֵצֵא מִמִּכְרַ בֵּית וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֶל
כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם הִוא אֲחֻזָּתָם תָּחוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְשָׂדֵה מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי אֲחֻזַּת עוֹלָם
הִוא לָכֶם׃ וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ
וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וְחָי עִמָּךְ׃ אַל תִּקַּח
מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחָי אָחִיךָ
עִמָּךְ׃ אֶת כַּסְפְּךָ לֹא תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא
תִתֵּן אָכְלֶךָ׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן
לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃ וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ
עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד׃ כְּשָׂכִיר
כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ׃
וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ
וְאֶל אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב׃ כִּי עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ
מִמְכֶּרֶת עָבֶד׃ לֹא תִרְדֶּה בּוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ׃
וְעַבְדְּךָ וְאָמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לָךְ מֵאֵת
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה׃
וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ
וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה׃

שׁוּרָא לַחֲלוֹטִין לְרִיזְבֵּן יְהֵא לְדַרְוָהִי
לֵית יְפוּק בְּיוֹבְלָא׃ וּמַכֵּתִי חֲיָצְרַיָּא
דְּלֵית לְהוֹן שׁוּר מֵקֶת סְחוֹר סְחוֹר
עַל חַקְלָא אַרְעָא יִתְחַשְׁבוּן פֻּרְקָנָא יְהֵי
לְהוֹן וּבְיוֹבְלָא יִפְקוּן׃ וְקָרְוֵי לְוָאֵי
בָּתֵּי קִרְוֵי אַחְסָנַתְהוֹן פֻּרְקָן עָלַם יְהֵי
לְלֵוָאֵי׃ וְדִי יִפְרוֹק מִן לְוָאֵי וְיִפְקוּן
וּבְיוֹבֵיהּ וְקִרְוֵי אַחְסָנַתֵּיהּ בְּיוֹבְלָא
אֲתֵי כְּתֵי קִרְוֵי לְוָאֵי הִיא אַחְסָנַתְהוֹן
בְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְחַקְלָא רוּחַ קִרְוֵיהוֹן
לָא יִזְדַּבַּן אֲרֵי אַחְסָנַת עָלַם הוּא לְהוֹן׃
וַאֲרֵי יִתְמַסְכַּן אֲחוּךְ וְתִמּוֹט
יָדֵיהּ עִמָּךְ וְתִתְקַף בֵּיהּ יְדוֹר וְיִתּוֹתֵב
וְיֶחִי עִמָּךְ׃ לָא תִסַּב מִנֵּיהּ חֲמִילְיָא
וְרִבִּיתָא וְתִדְחַל מֵאֱלָהָךְ וְיֶחִי אֲחוּךְ
עִמָּךְ׃ יָת כַּסְפָּךְ לָא תִתֵּן לֵיהּ בְּחִבּוּי
בַּחֲמִילְיָא וְרִבִּיתָא לָא תִתֵּן מֵיכְלָךְ׃
אֲנָא יְיָ אֱלָהֲכוֹן דִּי אַפֵּיקֵת יָתְכוֹן
מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם לְמִתַּן לְכוֹן יָת
אַרְעָא דִּכְנָעַן לְמֶהֱוֵי לְכוֹן לֵאלָהּ׃
וַאֲרֵי יִתְמַסְכַּן אֲחוּךְ עִמָּךְ
וְזִדְּבַן לָךְ לָא תְפַלַּח בֵּיהּ פֻּלְחַן עַבְדִּין׃
כְּאַגִּירָא כְּתוֹתָבָא יְהֵי עִמָּךְ עַד
שְׁנַת דְּיוֹבְלָא יִפְלַח עִמָּךְ׃ וְיִפּוֹק
מֵעִמָּךְ הוּא וּבְנוֹהִי עִמֵּיהּ וְיָתוּב
לְזַרְעִיָּתֵיהּ וּלְאַחְסָנַת אֲבָהָתֵיהּ
יְתוּב׃ אֲרֵי עַבְדַי אִנּוּן דִּי אַפֵּיקֵת
יָתְהוֹן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם לָא יִזְדַּבְּנוּן
זִבְנֵי עַבְדִּין׃ לָא תִשְׁלַט בֵּיהּ בְּתַקְפָּא
וְתִדְחַל מֵאֱלָהָךְ׃ וְעַבְדָּךְ וְאַמְתָּךְ דִּי
יְהוֹן לָךְ מִן סְחוֹר עַמְמַיָּא דִּי בְּחַסְרַנְכוֹן
מִנְּהוֹן תְּקָנוּן עַבְדִּין וְאַמְהָן׃
וְאַף בִּבְנֵי תּוֹתְבַיָּא עַלְמַיָּא דְּדָיְרִין
עִמְּכוֹן מִנְּהוֹן תְּקָנוּן וּמִבַּרְעִיתְהוֹן
דִּי עִמְּכוֹן דִּי אִתְיַלְּדוּ בְּאַרְעֲכוֹן וְ
וְיִהְווֹן לְכוֹן לְאַחְסָנָא׃

וּמִגְרְשֵׁי לִפְנֵיהֶן כִּי זֹאת לָהֶם לְאֻחָזָּת עוֹלָם׃
וְשִׁלַּחְתֶּם גְּאֻלָּה וְכָל אִישׁ בְּשִׁלֻּחָתוֹ יִהְיֶה
וְקִבְעֵי מְלוֹהֲתָם וְהֵם וְכָל
יִקְנֶה עִמָּהֶם וְיֹאשֵׁר אֲשֶׁר אֲחֻזָּתוֹ
מִשְׁם הַקְּדֵישׁ בֶּן יוֹבֵל כָּשִׁיר כָּל עֶרְכְּךָ יִהְיֶה
וְלֹא גְּאֻלָּה וּמִכְרָה גְּזֵרַת יִהְיֶה
יוֹבֵל לְהֵם בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם יִגְאַל כֹּהֵן שָׁפֵל
בְּשֵׂרוֹ וְאִם אֵינוֹ גֹּאֵל בּוֹ וּמָכַר אֶת הַבַּיִת וְיֹאשֵׁר
אַחַר לֹא יִגְאַל בְּיוֹבֵל וְהַחֲזִיקוּ לְעֹלָם וְאִישׁ יִגְאַל
שִׁיר וְשָׁפֵל וְהִיא קְשֵׁה לְאִישׁ
וְלֹא חֲזָקוּ מִשְׁעֲבוֹתָיו הַיָּד
הַזֶּה הַזֹּאת וְאִשָּׁה יִשְׁרֵי

חמיו עליהן סיקולין אחד העבדים
ושעוירין שכל לוין חוטה יהי
ויעשי דין יהלו: גר ותושב יהיו אם
הוא גר יהי תושב ויזקן תושב על
שקבל עליו שלא לעבוד ע"ז ויוכל
עבדות: ויאות מיקיך. לפי שאינן
של אדם עשוי אחר הריבית
וקשה לפרוש היתן ואוזה לעשות
היתר כשכל מעותו שהיו פטורות
ועלו הוערך לו ויאות מיקיך או
שהשלה מעותו בעני סי הלוהם
ליטול בריבית הרי דבר המסור

ומכתבו של גמוי שיהיו עבד כזה כשבר שלוקח אלו ויהיו
בבית האדון ולא יעבוד לאחרים: כל. יהיה עבד לבית
קיקר ואלוכת אחותו כשאר טמיים. ובהגבה: יכ טעת
הוא שלא פרעם יום אחד קודם שנת היובל ואינו
הם: ואי יאמר שהוא מעותיו לאחר שנת
כסף יחזור ויאמר לו שהוא
שהשתכרו עליהם ואוזיל ואוכל
עבודת עבד עבדה.